

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 6, No 4 (1955)

In Memoriam

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17653](https://doi.org/10.12681/jhvms.17653)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1955). In Memoriam. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 6(4), 927.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17653>

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ**ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**

Τὴν 8ην Ἰουλίου 1955 ἔθανεν αἰφνιδίως ἐν Λαρίσῃ ἔνθα ὑπηρετεῖ ὁ ἐκλεκτὸς καὶ ἀγαπητὸς συνάδελφος ἀρχικτηνίατρος Ἰωάννης Γ. Γεωργιάδης.

Γόνος παλαιᾶς καὶ ἐξαιρέτου οἰκογενείας τῶν Καλαμῶν ὁ Ἰωάννης Γεωργιάδης ἐγεννήθη τὸ 1904 εἰς Καλάμας, ἐσπούδασεν τὴν Κτηνιατρικὴν ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους εἰς Βρυξέλλας, ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ καὶ κατετάγη εἰς τὸ Στράτευμα τὸ 1927 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

Ἔλαβεν μέρος εἰς τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον ὑποστὰς πλείστας ὄσας

κακουχίας ὡς αἰχμάλωτος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔλαβεν ἐπίσης ἐνεργὸν μέρος κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Καρπενησίου καὶ Βιτοσίου.

Ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασήμων καὶ μεταλλίων, ὑπὸ τῆς πατρίδος διὰ τὰς προσφεροθείσας ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἐνεργειῶν του ἀξιολόγους ὑπηρεσίας του.

Μολοντί νέος εἶχε υἱὸν ὑπηρετοῦντα σήμερον εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ. Καὶ τέλος παρέδωσε καὶ τὴν ζωὴν του εἰς τὴν πατρίδα ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελών. Εἶναι τῷ ὄντι συγκινητικὴ ἡ τοιαύτη ὀλοκληρωτικὴ προσφορὰ καὶ θυσία τοῦ ἐκλιπόντος εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Στρατεύματος.

Ἡ κτηνιατρικὴ οἰκογένεια ἀπώλεσεν οὕτω ἓν ἐπίλεκτον μέλος της, ὁ Στρατὸς ἓνα δυσαναπλήρωτον στέλεχος του, ἡ κοινωνία ἓναν ἐνάρετον ἄνθρωπον καὶ ἡ οἰκογένειά του τὸ ἰσχυρὸν στήριγμά της.

Ὁ Κτηνιατρικὸς κλάδος θὰ διατηρήσῃ αἰώνιαν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐκλιπόντος ἀγασπητοῦ συναδέλφου.

Δ. ΣΑΜΠΑΝΗΣ

Κατόπιν βραχυτάτης ἀσθενείας ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τὴν 29ην Ἰουλίου 1955 ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Δ. Σαμπάνης εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν.

Ὁ Δ. Σαμπάνης ἐγεννήθη τὸ 1892 εἰς Σπαίδες Θηβῶν. Ἀποπερατώσας τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς τὸ Γυμνάσιον Χαλκίδος ἐνεγράφη εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Σχολὴν τῆς Πίζης Ἰταλίας τὸ 1915, ὅπου ἔτυχε τοῦ σχετικοῦ διπλώματος τὸ 1918. Ἀπὸ τοῦ 1919 μέχρι τοῦ 1923 ὑπηρέτησεν εἰς τὸ Στράτευμα ὡς Λοχαγὸς Κτηνιατρικοῦ, τὸ δὲ 1923 διωρίσθη ὡς Νομοκτηνίατρος Αἰτωλοακαρνανίας. Τὸ 1927 ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Νομοκτη-

νιατρικὸν Γραφεῖον Εὐβοίας, ἀπὸ τὸ 1949 δὲ μέχρι τῆς 31-12-1954 ὑπῆρξεν Νομοκτηνίατρος Εὐβοίας.

Ὡς στρατιωτικὸς, ἠκολούθησεν ὅλην τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατεῖαν διακριθεὶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τιμηθεὶς διὰ πολλῶν στρατιωτικῶν μεταλλίων καὶ τιμητικῶν διακρίσεων. Κατὰ τὸν Ἑλληνο-ἰταλικὸν πόλεμον ὑπηρέτησεν ὡς Ἔφεδρος Λοχαγὸς, διευθύνων τὴν Ἀποθήκην Κτηνιατρικοῦ Ὑλικοῦ Θεσσαλονίκης, συμβαλὼν τὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἀνελλιπῆ ἐφοδιασμὸν τῶν Κτηνιατρικῶν Μονάδων τοῦ μετώπου.

Ὁ ἐκλιπὼν συνάδελφος διεκρίνετο διὰ τὴν πολυποικίλλον κοινωνικὴν του δρασίαν, διὰ τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν του κατάρτισιν καὶ διὰ τὰ ἀγνὰ αἰσθήματά του.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Ἐταιρεία ἀπωλέσασα ἓνα πολύτιμον μέλος τῆς συμμεριζέται ὀλοφύχως τὸ πένθος τῆς δεινῶς πληγείσης οἰκογενείας του.